

عنوان مقاله:

یکپارچگی اقتصادی در کشورهای حوزه خلیج فارس استفاده از یک روش اقتصاد سنجی فضایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اقتصادی ایران، دوره 7، شماره 25 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

نعمت اله اکبری - استادیار دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه اصفهان

مژگان معلمی - دانشجوی دکتری اقتصاد دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

براساس تیوری یکپارچگی اقتصادی در میان کشورهایی که از منافع اقتصادی و پیوندهای سیاسی مشترک برخوردار هستند میتواند به تخصیص مجدد منابع افزایش تولید تجارت و رفاه آنها بیانجامد باتوجه به این مسئله کشورهای حوزه خلیج فارس میتوانند با گسترش روابط اقتصادی میان خود منافع حاصل از یکپارچگی اقتصادی را به دست آورند این مقاله می کوشد تا تاثیر تشکیل یکپارچگی اقتصادی در کشورهای این حوزه را بر جریانهای تجاری بین المللی آنها بررسی کند به این منظور با استفاده از مدل جاذبه به تعیین عوامل موثر بر پتانسیل تجاری پرداخته میشود استفاده از روش اقتصادسنجی فضایی در این زمینه میتواند مفید باشد کشورهای این حوزه دارای مرز مشترک هستند و بنابراین وابستگی فضایی بین آنها بر سطح جریانهای تجاری آنها اثرگذار است این مقاله تلاش می کند علاوه بر اهداف اصلی به این سوال پاسخ دهد که فرضیه وجود وابستگی فضایی در مدل تایید میگردد همچنین ضریب متغیر مجازی یکپارچگی گویای حاصل از تخمین مدل نشان میدهد که فرضیه وجود وابستگی فضایی در مدل تایید میگردد همچنین ضریب متغیر مجازی یکپارچگی گویای این واقعیت است که حجم تجارت بین کشورهای حوزه خلیج فارس کمتر از آن است که متغیرهای جاذبه مدل پیش بینی می کنند و برای افزایش آن باید کشورهای مورد نظر در قالب قراردادهای همکاری به حذف موانع تجاری بین خود اقدام کرده و از پتانسیلها و مزیت های موجود یکدیگر استفاده کنند

کلمات کلیدی:

یکپارگی اقتصادی، مدل جاذبه، کشورهای حوزه خلیج فارس، ماتریس مجاورت، وابستگی فضایی، تاخیر فضایی، ناهمسانی فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/682022>

